

TAHAP PENGETAHUAN DAN KESEDIAAN GURU BAHASA MELAYU DALAM MELAKSANAKAN PENDEKATAN TERBEZA DALAM PENGAJARAN DAN PEMBELAJARAN DI RUMAH SEMASA TEMPOH PERINTAH KAWALAN PERGERAKAN

(The Level of Knowledge and Readiness Malay Language Teachers' to Implementation Different Approach in Home Teaching and Learning during Movement Control Order)

AIN NUR ATIKA AGUS
Fakulti Pendidikan
Universiti Kebangsaan Malaysia
ainnuratika13@gmail.com

Dihantar pada:
23 November 2020

Diterima pada:
2 Mei 2021

Koresponden:
ainnuratika13@gmail.com

Abstrak: Pendekatan terbeza merupakan kaedah yang diperkenalkan oleh Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM) sebagai salah satu kaedah pengajaran dan pembelajaran (PdP) yang mampu meningkatkan pencapaian dan pengetahuan murid. Akibat daripada penularan wabak pandemik COVID-19 yang melanda Malaysia, semua guru termasuk Bahasa Melayu tidak dapat melaksanakan PdP secara bersemuka dengan murid di sekolah. Oleh sebab itu, KPM telah membekalkan manual pengajaran dan pembelajaran di rumah (PdPR) kepada semua guru supaya PdP tetap dilaksanakan. Kajian ini dijalankan bertujuan mengenal pasti tahap pengetahuan dan kesediaan guru Bahasa Melayu terhadap pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR sepanjang tempoh Perintah Kawalan Pergerakan (PKP). Kajian kuantitatif deskriptif ini dijalankan dengan penglibatan seramai 70 orang guru bahasa Melayu dari 10 buah sekolah menengah yang terletak di daerah Kemaman, Terengganu. Satu kajian rintis telah dijalankan terhadap 20 orang guru Bahasa Melayu yang tidak terlibat dalam kajian sebenar bagi menilai kesahan dan kebolehpercayaan instrumen kajian. Nilai pekali kebolehpercayaan bagi keseluruhan 20 item soal selidik menunjukkan nilai yang sangat tinggi, iaitu *alpha Cronbach* = 0.973. Data dianalisis menggunakan perisian *Statistical Package for the Social Science (SPSS) versi 25.0*. Dapatan kajian menunjukkan guru mempunyai pengetahuan yang tinggi (min 3.82) dan bersedia untuk melaksanakan pendekatan terbeza dalam PdPR (min 3.96). Implikasi kajian ialah guru Bahasa Melayu perlu untuk lebih bersedia dan sentiasa berusaha untuk menambahkan pengetahuan dan kemahiran dalam amalan pengajaran mereka dalam PdPR sepanjang tempoh PKP.

Kata kunci: Tahap pengetahuan, tahap kesediaan, guru Bahasa Melayu, pendekatan terbeza, pengajaran dan pembelajaran di rumah

Abstract: The different approach is the method introduced by the Ministry of Education (MOE) as one of the methods of teaching and learning (T&L) that can enhance students' achievement and knowledge. However, as a result of the outbreak of the Covid-19 pandemic that hit Malaysia, all teachers especially teachers who teach Malay Language are unable to perform T&L face-to-face with students in school. Therefore, KPM has provided Home Teaching and Learning (HTL) manuals to all teachers so that T&L remains implemented. In this regard, this study was aimed to identifying the level of knowledge, readiness and constraints faced by the Malay Language teachers on the implementation of the different approaches in HTL during Movement Control Order (MCO). This descriptive quantitative study was conducted with the involving of 70 Malay Language teachers from 10 secondary schools located in Kemaman district, Terengganu. A pilot study was conducted against 20 Malay Language teachers who were not involved in the actual study to assess the validity and reliability of the instruments. The reliability coefficient value of the entire 20 questionnaires shows a very high value of *alpha Cronbach* = 0.973. Data analyzed using *Statistical Package for the Social Science (SPSS) version 25.0*. The findings show that teachers have high knowledge (mean 3.82) and ready to implement a different approach in HTL (mean 3.96) respectively. The implication this study to help Malay Language teachers to be better prepared and constantly strive to enhance their knowledge and skills in their teaching practices in HTL during MCO.

Keywords: Knowledge level, readiness, Malay language teachers, different approaches, home teaching and learning

PENGENALAN

Pihak Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM) juga telah menggariskan dalam Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia 2013-2025 (KPM 2013) bahawa semua murid berhak mendapat pendidikan yang terbaik bagi membantu mereka mencapai potensi diri. Begitu juga dengan peluang untuk mengikuti pengajaran dan pembelajaran (PdP), meskipun murid tidak dapat hadir ke sekolah. Penularan virus COVID-19 yang melanda negara kini sedikit sebanyak telah mengubah corak PdP daripada pembelajaran secara dua hala dan bersemuka kepada pengajaran dan pembelajaran di rumah (PdPR). PdPR ini dilaksanakan sekiranya murid tidak dapat menghadirkan diri ke sekolah dalam tempoh yang tertentu akibat bencana atau sebab-sebab lain dengan kelulusan pendaftar negeri.

PdPR ialah proses pendidikan yang dilaksanakan di rumah, atau di pusat komuniti atau di mana-mana lokasi yang bersesuaian dengan keadaan semasa. PdPR juga boleh dilaksanakan secara maya, sama ada dalam talian, luar talian atau secara *off-site* dengan berstruktur dan terancang. Semua guru telah dibekalkan manual yang dapat membantu pelaksanaan PdPR sebagai salah satu alternatif pembelajaran norma baharu dan membolehkan murid belajar secara optimum. Antara pendekatan PdPR yang boleh digunakan ialah PdP berasaskan modul dan juga projek. Namun begitu, PdPR tersebut harus dirancang secara teratur bagi memenuhi keperluan objektif PdP. Guru juga boleh menggunakan kaedah pengajaran yang lain seperti *flipped classroom*, pembelajaran kontekstual, masteri, inkuiri, berasaskan masalah dan pendekatan terbeza.

Dalam situasi norma baharu, guru perlu terus melaksanakan PdP meskipun pelbagai cabaran pengajaran terpaksa dihadapi. Lebih-lebih lagi, perkembangan pendidikan kini menunjukkan bahawa keterbezaan yang dimiliki oleh murid menyebabkan guru perlu menggunakan pelbagai pendekatan berbeza dalam menyampaikan sesuatu pengajaran dengan baik dan berkesan. Keterbezaan murid ini sering diambil kira dari pelbagai aspek seperti tingkah laku, kognitif, emosi, fizikal, sosial serta beberapa aspek lain yang berkemungkinan wujud dalam diri seseorang. Zamri et al. (2015) juga menegaskan perbezaan yang wujud dalam kalangan murid semasa berlakunya proses PdP

perlu diambil kira oleh guru. Hasilnya, tidak akan berlaku ketinggalan atau keciciran dalam pelajaran murid—terutamanya dalam pembelajaran Bahasa Melayu.

Akibat dari penularan pandemik COVID-19, pelaksanaan Perintah Kawalan Pergerakan Bersyarat (PKPB) juga tetap diteruskan atas arahan Majlis Keselamatan Negara (MKN). Dalam tempoh pelaksanaan PKPB Fasa 1, hanya sektor perkhidmatan dibenarkan beroperasi (Majlis Keselamatan Negara 2020). Penutupan tersebut melibatkan sektor pendidikan, namun guru masih perlu terus menerus mendidik murid untuk menguasai Bahasa Melayu meskipun harus melaksanakan pengajaran di rumah menggunakan pendekatan terbeza. Pendekatan terbeza bermaksud sesuatu kaedah yang digunakan oleh guru untuk menyampaikan pengajaran dengan mengambil kira beberapa elemen seperti kandungan, proses dan hasil pembelajaran bagi melahirkan murid yang berpengetahuan tinggi terutamanya dalam mata pelajaran Bahasa Melayu. Pendekatan terbeza ini memberi peluang yang sama kepada setiap murid agar mereka mampu belajar mengikut aras kognitif dan situasi semasa (Zamri et al. 2015). Oleh sebab itu, setiap guru perlu bijak merancang dan mereka bentuk pendekatan pengajaran terbeza supaya objektif PdP dalam sesuatu mata pelajaran itu dapat dicapai sepenuhnya.

Bagi merancang PdP yang lebih berkesan, guru perlu mempunyai pengetahuan dan kesediaan untuk melaksanakan pendekatan terbeza terutamanya dalam PdPR. Mazura dan Wak Chu Wok (2018) menyatakan sebanyak 80% guru di sekolah tidak mempunyai pengetahuan yang baik tentang PdP terbeza. Hal ini menandakan bahawa guru masih kurang didedahkan dengan maklumat berkaitan pendekatan terbeza. Justeru, semua guru Bahasa Melayu perlu sentiasa berusaha untuk mendapatkan maklumat berkaitan pendekatan terbeza supaya penguasaan murid dalam mata pelajaran Bahasa Melayu dapat ditingkatkan. Selain daripada itu, kesediaan guru dalam melaksanakan segala pendekatan dalam PdP perlu terus dipupuk. Kesediaan ini membawa maksud guru perlu sentiasa bersedia untuk memulakan aktiviti PdP tidak kira dari aspek kognitif, afektif mahupun psikomotor (Mok Soon Sang 2008). Kesanggupan dan kesediaan guru untuk melaksanakan pendekatan terbeza dalam PdPR

akan dapat membantu murid dan guru itu sendiri bagi menambah pengetahuan sekali gus memantapkan keupayaan, motivasi dan kemahiran mereka dalam PdP BM meskipun hanya belajar dan mengajar dari rumah.

PENYATAAN MASALAH

Mengendalikan PdPR bukanlah sesuatu tugas yang mudah untuk dilaksanakan oleh semua guru yang mengajar Bahasa Melayu. Hal ini dikatakan demikian kerana, setiap murid memiliki tahap pengetahuan dan penguasaan yang berbeza. Roa'ani dan Nor Rul Azlifah (2019) menyatakan bahawa perancangan PdP yang berkesan amat diperlukan oleh kebanyakan guru yang mengajarkan subjek Bahasa Melayu lebih-lebih lagi jika ia melibatkan bukan guru opsyen Bahasa Melayu. Hal ini sedikit sebanyak mengakibatkan guru sukar untuk mencari strategi yang bersesuaian untuk melaksanakan PdPR dalam situasi norma baharu.

Kajian berkaitan faktor keterbezaan yang mempengaruhi pencapaian murid kerap dijalankan namun perbincangan tentang kaedah pengajaran guru yang berbeza masih belum giat dijalankan bagi mata pelajaran Bahasa Melayu. Zamri (2018) menyatakan bahawa kebiasaannya, kemahiran memahami, menganalisis dan menggunakan maklumat secara dasar sahaja digunakan oleh guru dalam pengajaran Bahasa Melayu. Hal ini disebabkan oleh pengetahuan dan kesediaan guru dalam menyampaikan PdP masih lagi terbatas. Lebih-lebih lagi apabila guru perlu menghadapi murid yang berbeza tahap penguasaannya. Dalam konteks pendidikan, guru kini perlu menguasai aspek kurikulum, berketrampilan dan harus mempunyai kemahiran berkaitan ilmu pedagogi serta menguasai aspek psikologi pembelajaran dengan baik (Nurzarina dan Roslinda 2017).

Pelaksanaan pedagogi terbeza telah dimulakan sejak tahun 2018, namun masih terdapat sekolah yang tidak melaksanakannya (Nuraishahtun et al. 2019). Nuraishahtun berpendapat kebanyakan guru Bahasa Melayu masih tidak berupaya memenuhi objektif program pendidikan yang dilaksanakan oleh KPM dalam pelaksanaan PdPR berkaitan penggunaan pendekatan terbeza. Punca permasalahan ini berlaku berkemungkinan disebabkan oleh kurangnya pengetahuan tentang pendekatan

terbeza ini serta sikap sebilangan guru yang sudah terbiasa mengamalkan kaedah pengajaran lapuk seperti kaedah gabungjalim, pendekatan campuran dan kaedah “*chalk and talk*” iaitu PdP tersebut hanya berpusatkan guru semata-mata. Oleh hal yang demikian, guru perlu sentiasa mengambil berat serta giat menambah pengetahuan tentang pendekatan dan strategi pengajaran yang digunakan kerana kegagalan untuk merancang dan melaksanakan pengajaran terbeza yang bersesuaian akan menyebabkan murid hilang tumpuan dan minat semasa PdPR dijalankan.

Guru moden kini masih lagi menumpukan pada pengajaran berpusatkan guru dan mengajar menggunakan buku teks sahaja (Abdul Razak dan Nor Asmah 2010). Kaedah tradisional sebegini sedikit sebanyak menyebabkan murid tidak dapat meningkatkan penguasaan terhadap pembelajaran Bahasa Melayu. Tambahan pula, norma baharu menuntut guru untuk bertugas dari rumah akibat penularan wabak COVID-19 sehingga menyebabkan rutin dan budaya kerja guru juga berubah sepanjang tempoh Perintah Kawalan Pergerakan (PKP) (Rahayu et al. 2020). Hal ini boleh menyebabkan guru kurang bersedia untuk melaksanakan pendekatan terbeza dalam PdPR kerana berlakunya perubahan corak dalam pengajaran mereka. Oleh sebab itu, guru harus sentiasa bersedia memperbaiki diri dan mengubah pendekatan pengajaran selari dengan perkembangan teknologi dan keperluan kerjaya semasa (Nor Amalina dan Zanaton, 2018). Dengan begitu, sebarang masalah berkaitan pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR dapat dielakkan.

Oleh sebab itu, kajian ini dijalankan bagi mengkaji tahap pengetahuan dan kesediaan guru Bahasa Melayu terhadap pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR sepanjang tempoh PKP dilaksanakan. Kajian ini dijalankan semasa Fasa 1 yang bermula pada 18 Mac 2020 hingga Fasa 5 pada 9 Jun 2020. Sepanjang tempoh tersebut, semua sekolah rendah dan menengah serta intitusi pengajian tinggi ditutup. KPM telah mengarahkan semua guru melaksanakan kaedah PdP secara dalam talian. Oleh kerana semua murid berada di rumah, maka konsep PdPR diperkenalkan oleh KPM bagi memastikan semua murid tidak tercipri daripada menerima pendidikan, sama seperti PdP bersemuka di sekolah. Dalam tempoh tersebut, penyelidik telah mengedarkan soal selidik dengan menggunakan aplikasi *Google Form* setelah

mengenal pasti sekolah dan jumlah guru Bahasa Melayu yang terlibat di daerah Kemaman, Terengganu.

OBJEKTIF KAJIAN

Kajian ini bertujuan mencapai objektif seperti berikut:

1. Mengenal pasti tahap pengetahuan guru Bahasa Melayu tentang pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR sepanjang tempoh PKP.
2. Mengenal pasti kesediaan guru Bahasa Melayu terhadap pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR sepanjang tempoh PKP.

KAJIAN PELAKSANAAN PENDEKATAN TERBEZA

Berdasarkan beberapa analisis, pengkaji mendapati bahawa terdapat beberapa kajian tentang pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdP telah dijalankan oleh pengkaji-pengkaji lepas. Grenier dan Moldoveanu (2011) tentang *“Differentiated pedagogy: A new teaching model in multiethnic elementary school settings in Quebec, Canada”*. Pengkaji berpendapat bahawa paradigma pembelajaran konstruktivisme sosial iaitu pedagogi yang dibezakan dapat meningkatkan pembelajaran anak-anak dengan menganggap anak-anak sebagai pelaku utama dalam perkembangan intelektual mereka sendiri. Pedagogi yang dibezakan juga difikirkan dapat memudahkan integrasi anak-anak di sekolah, terutama kepada anak-anak pelarian dan pendatang yang baru tiba, memandangkan guru yang menggunakan pedagogi yang dibezakan seharusnya menyesuaikan amalan mereka dengan latar belakang dan ciri-ciri peribadi murid. Contohnya kebolehan berbahasa, gaya pembelajaran yang berbeza, minat, nilai, dan lain-lain. Oleh sebab itu, kajian ini menerangkan serta menganalisis amalan pembezaan yang berkesan melalui temu bual dan pemerhatian terhadap empat orang guru di sekolah rendah pelbagai etnik di Quebec, Kanada berkaitan amalan pedagogi yang dibezakan. Walaupun begitu, penyelidik mendapati bahawa guru cenderung menyampaikan pengajaran mereka kepada semua anak dengan cara yang serupa. Terdapat juga kekurangan pengetahuan mengenai amalan pembezaan yang

diterapkan di kelas, terutamanya di kelas multi etnik.

Fairuz et al. (2017) pula menjalankan kajian tentang *“Impak pengajaran terbeza ke atas motivasi murid pintar dan berbakat di dalam pengajaran dan pembelajaran subjek Biologi”*. Pengkaji menyatakan tuntutan pembelajaran dalam kalangan murid pintar dan berbakat dapat dipenuhi melalui pendekatan terbeza. Hal ini dikatakan demikian kerana, peluang yang sama dapat diberikan kepada murid. Guru-guru di Pusat PERMATA Pintar Negara telah mengaplikasikan strategi pengajaran terbeza di dalam kelas akibat wujudnya tekanan terhadap kepelbagaian PdP. Hasil kajian sebelumnya menunjukkan kaedah keterbezaan menyumbang kepada tahap motivasi murid. Pengkaji telah mengedarkan soal selidik kepada 60 orang PPB. Data juga telah dikumpul serta dianalisis menggunakan menggunakan ujian-t dan ANOVA. Pengkaji juga mendapati pengajaran terbeza memberi kesan terhadap motivasi PBB. Pengkaji juga mendapati motivasi PBB dalam mata pelajaran Biologi tidak dipengaruhi oleh faktor umur dan jantina.

Selain itu, Siti Aishah (2018) telah menjalankan kajian berkaitan *“Kaedah Pengajaran Keterbezaan dalam Pendidikan Pintar dan Berbakat”*. Kajiannya menunjukkan PPB mempunyai potensi pembelajaran yang berbeza dan memerlukan perhatian khas. Tujuan adalah bagi melihat kaedah pengajaran terbeza (*differentiated learning*) dalam PPB. Kajian ini telah dijalankan di kolej PERMATApintar, UKM. Dapatan kajian menunjukkan bahawa pemantapan dalam kaedah keterbezaan dalam PPB perlu terus diperkukuh supaya guru dapat memenuhi keperluan murid dan keseronokan belajar dalam kalangan PPB tidak akan membosankan. Dalam kajian tersebut juga, pengkaji telah memberi gambaran tentang kaedah terbeza yang bersesuaian yang boleh diguna pakai dalam pembelajaran PPB.

Nuraishahtun et al. (2019) pula telah menjalankan kajian tentang *“Pelaksanaan modul pedagogi terbeza Sekolah Agama Bantuan Kerajaan (SABK) dalam pengajaran dan pembelajaran bahasa Melayu”*. Kajian dijalankan bertujuan meneroka kesediaan guru Bahasa Melayu mengaplikasikan Modul Pedagogi Terbeza (MPT) SABK. Kajian ini melibatkan enam orang guru Bahasa Melayu di dua buah SABK di Kinta Utara. Bagi memperoleh data kajian, kaedah temu

bual, pemerhatian dan analisis kandungan digunakan. Hasil kajian mendapati guru-guru mempunyai keyakinan yang tinggi terhadap kebolegunaan pedagogi terbeza dalam PdP Bahasa Melayu. Guru-guru juga mengakui penggunaan MPT dapat mewujudkan sesi PdP yang menarik. Namun, guru-guru masih kurang melaksanakan pedagogi terbeza kerana lebih cenderung menggunakan kaedah tradisional dalam PdP. Pengkaji menegaskan bahawa seorang guru yang berkesan perlu melaksanakan pedagogi terbeza berdasarkan kepelbagaian bakat semula jadi murid agar dapat menghasilkan PdP yang lebih menarik.

Danial Ariff dan Zamri (2020) telah menjalankan kajian tentang “*Pelaksanaan pendekatan pengajaran terbeza dalam kalangan guru BM yang mengajar di sekolah rendah pedalaman kategori 3*”. Kajian tersebut dijalankan untuk meneroka sejauh mana guru Bahasa Melayu sekolah rendah mengetahui ilmu tentang pengajaran terbeza (*differentiated instruction*). Persepsi guru Bahasa Melayu dilihat dari tiga aspek iaitu pengetahuan, penerimaan dan amalan guru berkaitan pelaksanaan pengajaran terbeza yang telah diperkenalkan. Seramai 36 guru Bahasa Melayu sekolah rendah pedalaman tiga di Beluran Sabah dijadikan sebagai sampel kajian. Instrumen soal selidik diedarkan dan dapatan kajian mendapati bahawa rata-rata guru tidak mengetahui mengenai pengajaran terbeza secara mendalam. Namun begitu, kebanyakan guru berminat untuk mendalami pendekatan pengajaran terbeza tersebut bagi meningkatkan kualiti amalan pengajaran mereka di sekolah. Pengkaji juga menegaskan bahawa pengetahuan pedagogi terbeza ini perlu diberi disebarluas dalam kalangan guru kerana wujudnya kesedaran akan kepentingan pelaksanaan amalan tersebut dalam PdP.

Mior Muhammad (2018) telah menjalankan kajian tentang “*Sikap dan kesediaan dalam kalangan murid pintar cerdas dan berbakat terhadap kaedah pengajaran terbeza dalam pembelajaran bahasa Melayu*”. Kajian ini dijalankan bertujuan mengenal pasti tahap perbezaan sikap dan kesediaan murid terhadap pengajaran terbeza berdasarkan jantina. Borang kaji selidik diedarkan kepada 60 murid di pusat PERMATA Pintar Negara. Analisis deskriptif digunakan bagi memperoleh kekerapan, min peratusan dan sisihan piawai. Analisis inferensi

iaitu ujian-T dan korelasi dijalankan bagi mengukur perbezaan kesediaan antara murid perempuan dan lelaki terhadap pengajaran terbeza dalam PdP Bahasa Melayu. Dapatan kajian menunjukkan terdapat perbezaan kesediaan yang signifikan antara murid lelaki dan perempuan. Pengkaji merumuskan bahawa pendekatan terbeza diguna pakai di Pusat PERMATA Pintar Negara. Muridnya juga menunjukkan kesungguhan untuk mempelajarinya secara mendalam. Pengkaji berharap guru dapat mewujudkan suasana PdP yang lebih selesa di dalam kelas untuk menarik minat murid dalam pembelajaran Bahasa Melayu.

Wilma dan Faridah (2018) menjalankan kajian berkaitan “*Kesan pembelajaran terbeza terhadap motivasi dan pencapaian murid dalam topik daya dalam subjek Sains sekolah rendah*”. Dalam kajiannya, pengkaji berpendapat bahawa kaedah pengajaran yang efektif mampu memberikan implikasi terhadap motivasi dan pencapaian murid. Kajian tersebut dijalankan untuk mengenal pasti kesan pembelajaran terbeza terhadap motivasi dan pencapaian murid dalam topik daya. Selain itu, kajian ini dijalankan menggunakan instrumen borang kaji selidik, pemerhatian, ujian diagnostik dan ujian bulanan untuk menilai perubahan sikap dan pencapaian murid. Responden kajian terdiri daripada 23 orang murid tahun 6 sekolah rendah di Baram. Data dianalisis menggunakan statistik deskriptif bagi memperoleh min. Dapatan kajian membuktikan motivasi murid dalam pembelajaran sains melalui pengajaran terbeza adalah sederhana dengan nilai min=3.50. Kekerapan murid mendapat markah A dan B dalam ujian pos juga meningkat. Pengkaji menyatakan bahawa guru boleh menggunakan pembelajaran terbeza untuk meningkatkan pencapaian dan motivasi murid serta boleh membuat perancangan rapi supaya kaedah ini dapat disesuaikan dengan aras keupayaan murid di sekolah.

Satu kajian tentang “*Keberkesanan Pendekatan Pedagogi Terbeza (PPT) dalam PdPc Bahasa Melayu kelas peralihan: Satu kajian tindakan di sebuah sekolah di Kuantan*” telah dijalankan oleh Roa’ani dan Nor Rul Azlifah (2019). Kajian tindakan ini dijalankan terhadap seorang guru dan 11 orang murid kelas peralihan. Ujian pra, intervensi serta ujian pos telah dijalankan. Bagi melihat keberkesanan pelaksanaan PPT dalam PdP kelas peralihan,

borang soal selidik juga diedarkan kepada guru. Temu bual berstruktur turut dijalankan. Dapatan kajian menunjukkan pengaplikasian PPT telah memberi kefahaman yang baik kepada guru. Hasil pemerhatian menunjukkan bahawa murid-murid sangat aktif untuk belajar Amalan Bahasa Malaysia (ABM) kerana ia dapat meningkatkan penguasaan bahasa mereka. Pengkaji turut mencadangkan kajian lanjutan yang boleh dijalankan oleh pengkaji akan datang terhadap pelaksanaan PPT kepada murid berlainan pencapaian seperti mereka yang keciciran.

Brown (2004) telah menjalankan satu kajian dan berjaya membuktikan bahawa jika murid mempunyai tahap kemahiran yang berbeza, murid tersebut berkemampuan belajar seperti murid lain dalam arus perdana. Oleh sebab itu, guru berperanan untuk menetapkan matlamat PdP yang bersesuaian dengan tahap pencapaian dan kebolehan murid tersebut. Hasilnya, masalah keciciran dalam kalangan murid akan dapat dikurangkan dari semasa ke semasa. Menurut Morgan (2013), seseorang murid lebih mudah untuk memahami perkara yang sedikit tetapi tumpuan pengajaran akan hilang sekiranya guru gagal melaksanakan strategi PdP yang sesuai dengan gaya pembelajaran murid tersebut. Pengkaji berjaya menjelaskan teori-teori berkaitan pengajaran terbeza yang dapat membantu guru menyediakan strategi yang lebih praktikal untuk tujuan pengajaran. Satu kajian kes juga menunjukkan bahawa kanak-kanak yang mengalami kesukaran belajar mampu belajar dengan baik melalui pelaksanaan pengajaran yang berbeza mengikut keperluan mereka.

Kajian Ober (2006) pula menunjukkan bahawa ramai guru yang menggunakan arahan berbeza kerana mereka telah didedahkan dengan pendekatan ini dengan lebih mendalam. Namun begitu, pengkaji menyatakan bahawa penerimaan pendekatan terbeza dalam kalangan guru memerlukan tempoh masa yang lama untuk difahami dan disesuaikan dalam PdP. Oleh sebab itu, guru lebih gemar menggunakan kaedah pengajaran lain berbanding pendekatan terbeza. Hal ini demikian kerana, kaedah-kaedah lain yang digunakan dapat membantu guru melaksanakan PdP secara berkesan dan pembaziran masa tidak berlaku.

Akhir sekali, Najiba et al. (2014) telah mengkaji "*Impak kaedah pembelajaran berbeza*

terhadap motivasi murid terhadap pembelajaran Bahasa Arab sebagai bahasa asing di Malaysia". Pengkaji mendapati ujian pasca antara kumpulan eksperimen dan kumpulan kawalan menunjukkan perbezaan yang signifikan. Dalam kajian tersebut, motivasi kumpulan eksperimen lebih tinggi berbanding kumpulan kawalan. Hal ini menunjukkan pendekatan pembelajaran berbeza mampu meningkatkan motivasi murid yang mempelajari Bahasa Arab. Pengkaji juga menegaskan bahawa pelaksanaan pengajaran terbeza ini penting untuk meningkatkan keseronokan murid untuk belajar.

METODOLOGI

Reka Bentuk Kajian

Kajian ini menggunakan kaedah kuantitatif berbentuk tinjauan. Kajian kuantitatif ini terdiri daripada deskriptif, korelasi, sebab-akibat serta kajian berbentuk eksperimen. Reka bentuk tinjauan dengan menggunakan soal selidik dijalankan bagi memperoleh nilai min, kekerapan dan peratus. Analisis deskriptif ini bertujuan untuk menganalisis dan menulis dapatan secara umum tanpa sebarang rumusan.

Sampel Kajian

Sebanyak 10 buah sekolah menengah kebangsaan (SMK) di daerah Kemaman, Terengganu dijadikan sebagai lokasi kajian. SMK tersebut dibahagikan kepada dua kategori SMK kategori luar bandar dan SMK kategori luar bandar. Jumlah guru Bahasa Melayu di 10 buah SMK tersebut ialah 80 orang. Soal selidik yang diedarkan semasa PdPR dilaksanakan akibat PKP pada Julai 2020. Soal selidik telah diedarkan secara *Google Form* kepada 80 orang guru tersebut, namun hanya 70 orang guru Bahasa Melayu yang telah menjawab soal selidik kajian ini. Jadual 1 menunjukkan senarai sekolah dan jumlah guru Bahasa Melayu yang terlibat dalam kajian ini.

JADUAL 1: Jumlah sekolah dan sampel kajian

Kategori Sekolah	Nama Sekolah	Bilangan Guru BM	Yang Jawab
Bandar	SMK Kerteh	11	10
	SMK Kampung Baru Kerteh	5	5
	SMK Banggol	11	9
Luar Bandar	SMK Seri Cheneh	8	7
	SMK Badrul Alam Shah	8	7
	SMK Geliga	8	7
	SMK Rantau Petronas	8	7
	SMK Seri Bandi	8	7
	SMK Bukit Kuang	8	7
	SMK Kijal	5	5
Jumlah		80	70

Instrumen Kajian

Dalam kajian ini, soal selidik digunakan. Set kaji selidik yang diedarkan merupakan soal selidik yang diadaptasi daripada kajian Roa'ani dan Nor Rul Azlifah (2019) dan diubah serta ditambah baik kandungannya supaya selaras dengan matlamat kajian. Set kaji selidik ini mengandungi tiga bahagian utama. Bahagian A: Maklumat demografi, memerlukan sampel memberikan respon berkaitan jantina, umur, kaum, opsyen, bidang pengkhususan, taraf pendidikan, pengalaman mengajar, kategori sekolah dan tingkatan yang diajar. Bahagian B: Tahap pengetahuan guru Bahasa Melayu tentang pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR dengan 9 item. Bahagian C: Kesediaan guru Bahasa Melayu terhadap pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR mempunyai 11. Setiap item dibina bagi mengukur tahap kesediaan guru berdasarkan skala Likert lima mata. Keseluruhannya, terdapat 20 item yang terkandung dalam kaji selidik bagi mengukur tahap pengetahuan dan kesediaan guru Bahasa Melayu terhadap pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR sepanjang tempoh PKP COVID-19.

Kajian Rintis dan Kebolehpercayaan Item

Kajian rintis telah dijalankan terhadap 20 orang guru yang tidak terlibat dalam kajian sebenar. Subjek kajian ini dipilih kerana mempunyai sifat dan ciri-ciri yang serupa dengan sampel kajian, iaitu guru yang mengajar Bahasa Melayu di sekolah menengah yang terletak di kawasan bandar dan luar bandar yang melaksanakan pendekatan terbeza dalam PdPR sepanjang tempoh

COVID-19. Kajian rintis ini dijalankan bagi memperoleh kesahan dan kebolehpercayaan instrumen seterusnya memastikan soal selidik yang telah dibina bersesuaian dan bertepatan dengan persoalan dan objektif kajian sebelum digunakan dalam kajian sebenar.

Bagi menilai kebolehpercayaan item soal selidik, nilai pekali Cronbach Alpha telah dikira berdasarkan kajian rintis yang telah dijalankan oleh pengkaji terhadap 0 orang guru Bahasa Melayu yang terlibat melalui aplikasi *Google Form* bagi mencapai objektif kajian. Nilai pekali kebolehpercayaan Cronbach Alpha bagi keseluruhan 20 item soal selidik ialah 0.982. Chua Yan Piaw (2014) menyatakan nilai pekali kebolehpercayaan lebih daripada 0.80 boleh dianggap sebagai baik serta memiliki tahap kebolehpercayaan yang sangat tinggi. Secara keseluruhan, tahap pengetahuan dan kesediaan guru Bahasa Melayu terhadap pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR mencapai nilai kebolehpercayaan yang sangat baik.

Analisis Data

Data akan dianalisis secara deskriptif menggunakan perisian SPSS versi 25.0 bagi mengukur nilai min, kekerapan dan peratusan tahap pengetahuan dan kesediaan guru Bahasa Melayu terhadap pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR. Kesemua dapatan kemudiannya akan diklasifikasikan ke dalam bentuk jadual. Tahap pengetahuan diukur berdasarkan skala Likert 1 hingga 5 iaitu 1= Sangat Tidak Setuju, 2= Tidak Setuju, 3= Kurang Setuju, 4= Setuju dan 5= Sangat Setuju. Seterusnya, kesediaan guru bahasa Melayu diukur menggunakan skala likert 1= Sangat tidak bersedia, 2= Tidak bersedia, 3= Kurang Bersedia, 4= Bersedia dan 5= Sangat bersedia. Tahap interpretasi min dirujuk pada skala yang dibangunkan oleh Mohd Majid (2005), iaitu tahap rendah (min 1.00 – 2.36), tahap sederhana (min 2.37 – 3.36) dan tahap tinggi (min 3.67 – 5.00).

DAPATAN KAJIAN

Demografi Responden

Jadual 2 menunjukkan kekerapan dan peratusan maklumat demografi responden guru Bahasa

Melayu yang terdiri daripada 6 orang lelaki (88.6%) dan 64 orang perempuan (91.4%). Kebanyakan guru Bahasa Melayu di sekolah terlibat berada dalam lingkungan umur bawah 30 tahun iaitu seramai 21 orang (30%). Dapatan ini menunjukkan kebanyakan guru yang berkhidmat di sekolah menengah Kemaman, Terengganu adalah guru novis. Guru berbangsa Melayu di sekolah tersebut mewakili 69 orang (98.6%) dan hanya seorang (1.4%) sahaja guru kaum Bumiputera Sarawak yang mengajar di sekolah menengah daerah Kemaman, Terengganu.

Bilangan guru opsyen di sekolah tersebut adalah 46 orang (65.7%) dan guru bukan opsyen mewakili 24 orang (34.3%) sahaja. Bagi bidang pengkhususan, didapati kebanyakan responden dalam bidang Bahasa Melayu. Kebanyakan sekolah yang ditubuhkan di daerah Kemaman, Terengganu dibangunkan di kawasan luar bandar. Melalui data yang telah diperoleh, dapat dirumuskan bahawa kebanyakan guru Bahasa Melayu yang mengajar di sekolah menengah daerah Kemaman terdiri daripada guru novis dan kurang pengalaman sebagai pendidik di sekolah tersebut.

JADUAL 2: Demografi responden kajian

	Perincian Item	Kekerapan (F)	Peratus (%)
Jantina	Lelaki	6	8.6
	Perempuan	64	91.4
	Bawah 30 tahun	21	30
Umur	31-35 tahun	9	12.9
	36-40 tahun	17	24.3
	41-45 tahun	13	18.6
	46 tahun ke atas	10	14.3
	Melayu	69	98.6
Kaum/Etnik	Bumiputera Sarawak	1	1.4
	Diploma	1	1.4
Kelayakan Akademik	Ijazah sarjana muda	60	85.7
	Ijazah sarjana	9	12.9
Opsyen	Guru opsyen	46	65.7
	Guru bukan opsyen	24	34.3
	Bahasa Melayu	42	60
Bidang Pengkhususan	Linguistik	2	2.9
	Kesusasteraan Melayu	5	7.1
Pengalaman Mengajar	Lain-lain bidang	21	30
	Kurang 3 tahun	19	27.1
	4-10 tahun	22	31.4
Kategori Sekolah	11-15 tahun	9	12.9
	16-20 tahun	11	15.7
	21 tahun ke atas	9	12.9
	Bandar	41	58.6
	Luar bandar	29	41.4

Tahap Pengetahuan Guru Bahasa Melayu tentang Pelaksanaan Pendekatan Terbeza dalam Pengajaran dan Pembelajaran di Rumah Semasa Tempoh Perintah Kawalan Pergerakan

Pengetahuan merupakan sesuatu hasil untuk mengingat sesuatu perkara sama ada mengingat semula peristiwa yang pernah dialami secara sengaja mahupun tidak sengaja. Apabila seseorang mencipta pengetahuan, mereka akan mencipta pemahaman secara tidak langsung. Dalam kajian ini, tahap pengetahuan guru Bahasa Melayu diukur berdasarkan pengetahuan mereka terhadap pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR sepanjang tempoh PKP dari 18 Mac hingga 9 Jun 2020. Jadual 3 menunjukkan peratusan dan skor min bagi tahap pengetahuan guru Bahasa Melayu tentang pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR Bahasa Melayu sepanjang tempoh PKP COVID-19. Berdasarkan jadual tersebut, min keseluruhan bagi tahap pengetahuan guru Bahasa Melayu ialah min 3.82, iaitu berada min tahap tinggi. Item ke-2 merupakan item yang memperoleh min tertinggi dengan min 4.10, manakala item ke-7 merupakan item yang memperoleh min sederhana dengan min 3.60. Daripada min keseluruhan 3.82 tersebut, dapat dirumuskan bahawa:

1. Jumlah peratusan guru Bahasa Melayu yang mengetahui tentang pelaksanaan pendekatan terbeza adalah jauh lebih ramai berbanding guru Bahasa Melayu yang tidak tahu menggunakan pendekatan terbeza dalam PdPR semasa tempoh PKP COVID-19.
2. Guru-guru Bahasa Melayu mengetahui dengan baik aspek-aspek penting yang terdapat dalam pendekatan terbeza yang boleh digunakan dalam PdPR semasa tempoh PKP COVID-19..
3. Guru-guru Bahasa Melayu memahami dengan jelas konsep pendekatan terbeza dan boleh diaplikasi dalam PdPR semasa tempoh PKP COVID-19.
4. Guru-guru Bahasa Melayu mengetahui kepentingan melaksanakan pendekatan terbeza dalam PdPR semasa tempoh PKP COVID-19.
5. Guru-guru Bahasa Melayu mengetahui fungsi dan kegunaan melaksanakan

pendekatan terbeza dalam PdPR semasa tempoh PKP COVID-19.

- Guru-guru Bahasa Melayu mengetahui penggunaan pendekatan terbeza dalam PdPR semasa tempoh PKP dapat membantu meningkatkan pengetahuan murid dalam PdPR semasa tempoh PKP COVID-19.

JADUAL 3. Tahap pengetahuan guru Bahasa Melayu tentang pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR sepanjang tempoh PKP

Bil.	Perincian Item	Min	Tahap Min
1	Saya faham dan jelas tentang konsep pendekatan terbeza dengan baik.	3.90	Tinggi
2	Saya tahu aspek-aspek yang terkandung dalam pendekatan terbeza seperti aspek kandungan, proses, produk dan persekitaran.	4.10	Tinggi
3	Saya tahu aras kognitif dan pengetahuan murid saya melalui pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR Bahasa Melayu.	3.81	Tinggi
4	Saya tahu kepentingan melaksanakan pendekatan terbeza dalam PdPR Bahasa Melayu.	3.89	Tinggi
5	Saya tahu fungsi dan kegunaan pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR Bahasa Melayu.	3.86	Tinggi
6	Saya tahu pelaksanaan pendekatan terbeza dapat membantu meningkatkan pengetahuan dan penguasaan murid dalam PdPR Bahasa Melayu.	3.84	Tinggi
7	Saya tahu cara mengaplikasikan pendekatan terbeza dalam PdPR Bahasa Melayu.	3.60	Sederhana
8	Saya tahu cara untuk menetapkan kandungan, proses, produk dan persekitaran berdasarkan pola pengajaran terbeza dalam PdPR Bahasa Melayu.	3.69	Tinggi
9	Saya tahu teknik mengajar yang bersesuaian dengan keperluan murid menggunakan pendekatan terbeza dalam PdPR Bahasa Melayu.	3.69	Tinggi
Keseluruhan Tahap Min		3.82	Tinggi

Tahap Kesiediaan Guru Bahasa Melayu terhadap Pelaksanaan Pendekatan Terbeza dalam Pengajaran dan Pembelajaran di Rumah Semasa Tempoh Perintah Kawalan Pergerakan

Kesiediaan merujuk kepada suatu proses yang melibatkan penyatuan aspek emosi, pemikiran dan fizikal seseorang dalam pelaksanaan sesuatu perkara. Kesiediaan dalam pengajaran dapat

membantu guru memperkenalkan sesuatu yang boleh menarik minat muridnya dalam sesuatu proses PdP. Dalam kajian ini, tahap kesiediaan guru Bahasa Melayu diukur berdasarkan kesiediaan mereka terhadap pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR sepanjang tempoh PKP dari 18 Mac hingga 9 Jun 2020. Berdasarkan Jadual 4 tersebut, min keseluruhan bagi tahap kesiediaan guru Bahasa Melayu ialah min 3.96, iaitu berada pada min tahap tinggi. Item pertama merupakan item yang memperoleh min tertinggi, iaitu min 4.07, diikuti item ke-11 dengan min 4.04. Item ke-6 ialah item yang memperoleh min paling rendah, iaitu min 3.86, tetapi masih dikategorikan pada min tahap tinggi. Berdasarkan analisis min ini, dapat dirumuskan bahawa:

- Jumlah peratusan guru Bahasa Melayu yang bersedia untuk melaksanakan pendekatan terbeza adalah jauh lebih ramai berbanding guru Bahasa Melayu yang tidak bersedia untuk menggunakan pendekatan terbeza dalam PdPR semasa COVID-19.
- Guru-guru Bahasa Melayu bersedia untuk menggunakan aktiviti yang bersesuaian dengan murid menggunakan pendekatan terbeza dalam PdPR semasa tempoh PKP COVID-19.
- Guru-guru Bahasa Melayu bersedia untuk membuat refleksi dan penilaian terhadap pendekatan terbeza yang digunakan dalam PdPR semasa tempoh PKP COVID-19.
- Guru-guru Bahasa Melayu bersedia menggunakan pelbagai jenis pendekatan terbeza dalam PdPR semasa tempoh PKP COVID-19 mengikut kesesuaian dan persekitaran pembelajaran murid.

JADUAL 4. Tahap kesiediaan guru Bahasa Melayu terhadap pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR sepanjang tempoh PKP

Bil.	Perincian Item	Min	Tahap Min
1	Menyediakan aktiviti pembelajaran yang bersesuaian untuk murid dengan menggunakan pendekatan terbeza dalam PdPR bagi meningkatkan kesiediaan, motivasi dan minat mereka.	4.07	Tinggi
2	Memahami dengan jelas konsep pendekatan terbeza yang telah diperkenalkan oleh KPM	3.96	Tinggi

3	Menjelaskan kepentingan pelaksanaan pendekatan terbeza kepada murid dan ibu bapa.	3.94	Tinggi
4	Merancang dan menetapkan kandungan, proses, hasil, atau persekitaran yang menepati kriteria pendekatan terbeza untuk melaksanakan PdPR.	3.96	Tinggi
5	Mengenal pasti keperluan pelbagai aras keupayaan pendekatan terbeza dalam SKPMg2 melalui PdPR.	3.97	Tinggi
6	Menentukan keperluan untuk menjayakan pendekatan terbeza dalam SKPMg2 melalui pelaksanaan PdPR	3.86	Tinggi
7	Mempelbagaikan jenis pendekatan terbeza terhadap murid dalam PdPR	3.99	Tinggi
8	Menulis dan mendokumentasikan Rancangan Pengajaran Harian (RPH) berdasarkan aspek yang terkandung dalam pendekatan terbeza sebagai persediaan untuk melaksanakan PdPR	3.84	Tinggi
9	Melaksanakan pendekatan terbeza dalam PdPR mengikut kesesuaian dan keadaan persekitaran bagi meningkatkan penguasaan murid dalam mata pelajaran Bahasa Melayu	3.97	Tinggi
10	Mengawal dan memantau proses pelaksanaan pendekatan terbeza secara profesional dan berterusan dalam PdPR untuk melihat pelibatan dan perkembangan murid dalam mata pelajaran Bahasa Melayu	3.93	Tinggi
11	Membuat refleksi dan penilaian pengajaran untuk menambah baik pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR Bahasa Melayu dari semasa ke semasa.	4.04	Tinggi
Keseluruhan Tahap Min		3.96	Tinggi

PERBINCANGAN

Objektif dalam kajian ini adalah bagi mengenal pasti tahap pengetahuan guru BM tentang pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR sepanjang tempoh PKP COVID-19 dikuatkuasakan. Tahap pengetahuan ini merangkumi perkara-perkara yang meliputi pengetahuan guru terhadap aspek yang terkandung dalam pendekatan terbeza seperti kandungan, proses, hasil dan persekitaran. Objektif kedua pula berkaitan tahap kesediaan guru BM dalam melaksanakan pendekatan terbeza dalam PdPR sepanjang tempoh PKP COVID-19. Kesediaan yang dimaksudkan ialah kesediaan guru untuk menerapkan elemen pendekatan terbeza dalam pembelajaran BM meskipun pengajaran harus dilaksanakan dari rumah (PdPR). Keua-dua pendekatan terbeza berkaitan tahap pengetahuan dan kesediaan guru Bahasa Melayu terhadap pelaksanaan pendekatan terbeza yang digunakan dalam PdPR sepanjang tempoh PKP COVID-19 Fasa 1 pada 18 Mac hingga Fasa 5 pada 9 Jun 2020.

Tahap Pengetahuan Guru Bahasa Melayu tentang Pelaksanaan Pendekatan Terbeza dalam Pengajaran dan Pembelajaran di Rumah Semasa Tempoh Perintah Kawalan Pergerakan

Pengkaji mendapati pengetahuan guru BM tentang pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR berada pada tahap yang tinggi. Menurut Fadilla dan Zamri (2019), ilmu pengetahuan adalah salah satu elemen yang sangat penting dalam kehidupan manusia untuk melaksanakan tugas sehari-hari. Guru juga tidak terkecuali dalam usaha mendidik dan mencurahkan ilmu pengetahuan kepada murid-murid. Bagi melaksanakan pelbagai pendekatan, terutamanya pendekatan terbeza dalam PdP mahupun PdPR, Setiap guru seharusnya mempunyai pengetahuan yang tinggi dan terperinci berkaitan subjek dan kaedah pengajaran yang sesuai untuk diterapkan ke dalam pembelajaran murid. Kenyataan ini bertepatan dengan pendapat Zamri (2014), bahawa guru perlu mempunyai pengetahuan, keyakinan dan juga kefahaman dalam penyampaian pengajaran supaya PdP yang dijalankan berjalan seperti yang dirancang. Guru juga dikatakan sebagai penterjemah kurikulum yang seharusnya mempunyai pengetahuan mendalam tentang pendekatan atau pengajaran terbeza sebelum mengaplikasikannya ke dalam pembelajaran murid-murid lebih-lebih lagi dalam situasi norma baharu yang memerlukan guru dan murid menjalankan proses PdP secara maya. Dalam kajian ini, didapati guru-guru Bahasa Melayu memiliki pengetahuan yang sangat baik tentang pendekatan terbeza yang digunakan semasa melaksanakan PdPR semasa tempoh PKP COVID-19.

Dapatan kajian ini selari dengan kajian yang telah dijalankan oleh Rohaida (2017) serta Suzlina Hilwani dan Jamaludin (2015) di mana dapatan kajian tersebut menunjukkan tahap pengetahuan guru Bahasa Melayu sangat tinggi. Magdeline dan Zamri (2014) berpendapat bahawa pengetahuan guru yang tinggi tentang kandungan pengajaran memudahkan mereka untuk melakukan persediaan dan perancangan mengajar yang lebih berkesan terhadap murid. Pengetahuan guru Bahasa Melayu tentang pendekatan terbeza dan PdPR boleh diperoleh melalui pengalaman menghadiri kursus, bengkel, program anjuran

KPM dan sebagainya bagi meningkatkan potensi dan ketrampilan diri dalam sesuatu proses pengajaran. Siti Aishah dan Che Suriani (2018) mendapati bahawa pemantapan pengetahuan tentang pendekatan terbeza perlu sentiasa diperkukuh dalam kalangan guru Bahasa Melayu supaya keperluan murid yang berbeza-beza dapat dipenuhi dengan pelaksanaan kaedah PdPR yang bersesuaian.

Berdasarkan dapatan kajian, didapati guru-guru Bahasa Melayu mempunyai pengetahuan sangat baik terhadap pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR sepanjang tempoh PKP COVID-19 dilaksanakan.

Kesediaan Guru Bahasa Melayu terhadap Pelaksanaan Pendekatan Terbeza dalam Pengajaran dan Pembelajaran di Rumah Semasa Tempoh Perintah Kawalan Pergerakan

Kesediaan guru Bahasa Melayu terhadap pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR berada pada tahap yang tinggi. Kesediaan guru perlu sentiasa dijalankan untuk menjamin sistem pendidikan dapat dilaksanakan dengan lebih efektif dari semasa ke semasa. Dapatan dalam kajian ini turut disokong oleh kajian Norliza (2016) yang menyatakan guru-guru bersedia untuk melaksanakan pelbagai pendekatan pengajaran dalam PdPR demi melahirkan generasi muda yang berilmu dan berdaya saing. Latihan yang bersesuaian perlu dijalankan terhadap guru-guru Bahasa Melayu untuk menambahkan kemahiran pengajaran agar mereka sentiasa bersedia untuk melaksanakan pendekatan pengajaran yang lebih koperatif terhadap murid-murid sepanjang tempoh PKP COVID-19 dilaksanakan.

Kajian ini juga mendapati guru Bahasa Melayu sama ada sekolah kategori bandar ataupun kateori luar bandar, guru berpengalaman ataupun guru novis sentiasa bersedia untuk melaksanakan pelbagai pendekatan pengajaran kepada murid tidak kira dalam proses PdP mahupun PdPR. Hal ini dikatakan demikian kerana, guru memainkan peranan penting untuk mendidik muridnya menjadi insan yang lebih baik (Aniza dan Zamri 2015). Namun begitu, faktor bebanan tugas boleh menyebabkan guru kurang bersedia untuk melaksanakan pendekatan terbeza

dengan lebih baik. Hal ini selaras dengan dapatan kajian yang menunjukkan guru-guru Bahasa Melayu kurang bersedia untuk menulis dan mendokumentasikan RPH berdasarkan aspek yang terkandung dalam pendekatan terbeza sebagai persediaan sebelum memulakan PdPR. Ketidaksediaan guru ini berlaku disebabkan oleh bebanan kerja yang berkaitan dengan hal sekolah dan juga hal-hal di rumah yang menyebabkan guru tidak dapat menggunakan pendekatan terbeza dengan berkesan sepanjang melaksanakan PdPR sepanjang tempoh PKP COVID-19.

Berdasarkan dapatan kajian, pengkaji dapat menyimpulkan bahawa tahap kesediaan guru Bahasa Melayu terhadap pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR adalah tinggi secara keseluruhannya. Guru Bahasa Melayu bersedia menggunakan pelbagai pendekatan terbeza semasa melaksanakan PdPR sepanjang tempoh PKP COVID-19 dijalankan.

KESIMPULAN

Transformasi pendidikan yang dilaksanakan oleh kerajaan bermatlamat untuk melengkapkan guru dan murid dengan segala kemahiran baru bagi menangani cabaran abad ke-21. Tujuannya untuk melahirkan generasi yang berpengetahuan tinggi, berfikiran kreatif, kritis, berkepimpinan dan berupaya berkomunikasi dengan berkesan dapat dilahirkan. Sehubungan dengan itu, guru memainkan peranan penting melengkapkan keperluan murid seiring kemahiran yang diperlukan dalam abad ke-21. Guru perlu menguasai kemahiran dalam pelbagai bidang berkaitan demi menjamin kelangsungan PdP yang dilaksanakan. Keterbezaan yang wujud dalam diri murid sememangnya menjadi cabaran kepada guru dalam melaksanakan PdP.

Namun, guru perlu kekal bersemangat untuk terus mendidik mereka serta berusaha untuk menangani masalah atau kekangan yang wujud dalam proses pelaksanaan PdP atau PdPR. Justeru, kajian ini menunjukkan bahawa pelaksanaan pendekatan terbeza dalam PdPR dapat membantu guru untuk meningkatkan pengetahuan dan kesediaan mereka dari semasa ke semasa tentang sesuatu pengajaran. Seseorang yang bergelar pendidik perlu mempunyai pengetahuan dan kesediaan yang tinggi untuk melaksanakan pengajaran lebih-lebih lagi dengan wujudnya

keterbezaan dalam kalangan murid-murid. Guru juga perlu sentiasa sedar bahawa proses pengajaran perlu mengambil kira keperluan dan kepelbagaian murid supaya pencapaian dan tahap penguasaan mereka dalam sesuatu mata pelajaran dapat ditingkatkan.

Kesimpulannya, pelaksanaan pendekatan terbeza penting dalam pembelajaran Bahasa Melayu mampu membantu dan melatih setiap murid untuk belajar secara optimum meskipun dalam situasi norma baharu, termasuk belajar dari rumah. Pendekatan yang digunakan dalam sesi PdPR sedikit sebanyak memberi kesedaran kepada ibu bapa dan masyarakat tentang kewujudan alternatif pembelajaran yang telah diperkenalkan oleh KPM dalam situasi norma baharu ini.

RUJUKAN

- Abdul Razak Idris & Nor Asmah Salleh. (2010). *Pendekatan Pengajaran yang digunakan oleh Guru Sekolah Menengah di daerah Johor Bahru dalam Pengajaran dan Pembelajaran Matematik*. Skudai: Fakulti Pendidikan, Universiti Teknologi Malaysia.
- Aniza Ahmad & Zamri Mahamod. (2015). Tahap kemahiran guru bahasa Melayu sekolah menengah dalam melaksanakan pentaksiran berasaskan sekolah berdasarkan jantina, opsyen dan tempat mengajar. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu* 5 (1): 188-29.
- Brown, D.L. (2004). Differentiated instruction: Inclusive strategies for standards-based learning that benefit the whole class. *American Secondary Education*, 32 (3): 34-62.
- Chua Yan Piaw. (2014). *Kaedah Penyelidikan*. Edisi Ke-3. Shah Alam: McGraw-Hill.
- Danial Arif Abdul Muttalip & Zamri Mahamod. (2020). Pelaksanaan pendekatan terbeza pengajaran terbeza dalam kalangan guru bahasa Melayu yang mengajar di sekolah rendah pedalaman kategori 3. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 10 (2): 29-42.
- Fadilla Layang & Zamri Mahamod. (2019). Tahap Pengetahuan, kesediaan dan sikap guru Bahasa Melayu sekolah rendah dalam melaksanakan pengajaran dan pembelajaran peta pemikiran *i-Think*. *Jurnal Pendidikan Malaysia*, 44 (1): 37-44.
- Fairuz Badrol Hisham, Mohd Hasrul Kamarulzaman, Nurul Suzaina Judi & Noriah Mohd Ishak. (2017). Impak pengajaran terbeza ke atas motivasi pelajar pintar dan berbakat di dalam pengajaran dan pembelajaran subjek Biologi. *E-Proceeding of the 6th Global Summit on Education*, pp. 174-185. 4 Disember. Diakses dari: <https://worldconferences.net> (24 April 2021).
- Grenier, N., & Moldoveanu, M. (2011). Differentiated pedagogy: A new teaching model in multiethnic elementary school settings in Quebec, Canada. *3rd International Conference on Education and New Learning Technologies*, pp. 758-765. 4-6 July. Diakses dari: https://library.iated.org/view/GRENIER2011_DIF (30 April 2021).
- Kementerian Pendidikan Malaysia. (2013). *Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia 2013-2025*. Putrajaya: Bahagian Pembangunan Kurikulum.
- Magdeline Nor & Zamri Mahamod. (2014). Penterjemahan pengetahuan pedagogi kandungan dalam proses tindakan guru bahasa Iban baharu dan berpengalaman bukan opsyen. *Jurnal Pendidikan Malaysia*, 39 (1): 37-49.
- Mazura Sulaiman & Wak Chu Wok. (2018). Tinjauan tentang pengetahuan dan penerimaan terhadap pengajaran berbeza dalam kalangan siswa pendidik Program Ijazah Sarjana Muda Perguruan. *Prosiding Seminar Kebangsaan Majlis Dekan Pendidikan Universiti Awam*, pp. 283-294. Kuala Lumpur: Penerbitan Universiti Sultan Zainal Abidin.
- Mior Muhammad Saiful Nizan Mohd Saali. (2018). Sikap dan kesediaan dalam kalangan pelajar pintar cerdas dan berbakat terhadap kaedah pengajaran terbeza dalam pembelajaran Bahasa Melayu. *Seminar Sastera Kanak-Kanak dan Remaja Ke-7*, pp. 2-14. 3 Mei. Penerbit: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Mohd Majid Konting. (2005). *Kaedah Penyelidik Pendidikan*. Edisi Kelima. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Mok Soon Sang. (2008). *Psikologi Pendidikan untuk Pengajaran dan Pembelajaran*. Selangor: Penerbitan Multimedia Sdn. Bhd.

- Morgan, H. (2013). Maximizing student success with differentiated learning. *The Clearing House: A Journal of Education Strategies, Issue and Idea*, 87 (1): 34-38.
- Najiba Abdullah Meyad, Samsilah Roslan, Maria Chong Abdullah & Pabiyah Haji Maming. (2014). The effect of differentiated learning method in teaching arabic language on students' motivation. *Journal of Social Science Research*, 5 (1): 671-678.
- Neves, P. (2009). Readiness for change: Contributions for employee's level of individual change and turn over intentions. *Journal of Change Management*, 9 (2): 215-231.
- Nor Amalina Ab Hakim & Zanaton Iksan. (2018). *Pengetahuan, kemahiran pelaksanaan dan sikap guru terhadap pembelajaran berasaskan masalah (PBM) dalam mata pelajaran Sains*. Seminar Antarabangsa Isu-Isu Pendidikan (ISPEN 2018), pp, 72-82. 5 Julai. Kuala Lumpur: Fakulti Pendidikan, Universiti Malaya.
- Norliza Mat Ali. (2016). Tahap kesediaan guru bahasa Melayu terhadap pelaksanaan pendekatan pembelajaran berasaskan masalah dalam pengajaran dan pembelajaran di Selangor, Malaysia. Tesis Master. Fakulti Pengajian Pendidikan, Universiti Putra Malaysia.
- Nuraishahtun Md Akhir, Zamri Mahamod, Siti Faraziah Md Akib & Norshiha Hj Sailon. (2019). Pelaksanaan modul pedagogi terbeza Sekolah Agama Bantuan Kerajaan (SABK) dalam pengajaran dan pembelajaran Bahasa Melayu. *Prosiding Seminar Kebangsaan Pendidikan Negara (SKEPEN) Ke-6*, pp. 1450-1465. 21-22 September. Fakulti Pendidikan, Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Nurzarina Amran & Roslinda Rosli. (2017). Kefahaman guru tentang kemahiran abad ke-21. *Persidangan Antarabangsa Sains Sosial dan Komunikasi. Persidangan Antarabangsa Sains Sosial dan Kemanusiaan (PASAK 2) JILID 1*, pp. 110-114. Pusat Pengajian Teras, Kolej Universiti Islam Antarabangsa Selangor.
- Ober, J. (2006). Research on differentiated instruction. *Conference College Reading and Learning Association 49th Annual Conference*, November 2016.
- Rahayu Ahamad Bahtiar, Sham Ibrahim, Halijah Ariffin, Nor Hazimah Ismail & Wan Mohd Khairul Wan Isa. (2020). *Peranan dan cabaran pemimpin pendidikan dalam memastikan matlamat dan agenda pendidikan dilestari dalam tempoh perintah kawalan pergerakan (PKP) Covid-19*. Diakses dari: <https://iab.moe.edu.my/bahanportal/pemberitahuan/2020/2.%20PERANAN%20DAN%20CABARAN%20PEMIMPIN%20PENDIDIKAN.pdf> (1 Mei 2021).
- Roa'ani Mohamed & Nor Rul Azlifah Zulkafali. (2019). Keberkesanan pendekatan pedagogi terbeza dalam PdPc bahasa Melayu kelas peralihan: Satu kajian tindakan di sebuah sekolah di Kuantan. *Journal of Sciences and Management Research*, 5 (2): 68-86.
- Siti Aishah Hassan. (2018). Kaedah pengajaran keterbezaan dalam pendidikan pintar dan berbakat. *E-Journal of Education*, 7:12-21.
- Suzlina Hilwani Baharuddin & Jamaludin Badusah. (2015). Tahap penggunaan web 2.0 dalam pengajaran guru bahasa Melayu sekolah menengah. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 5 (2): 38-48.
- Wilma Akam & Faridah Mydin Kutty. (2018). Kesan pembelajaran terbeza terhadap motivasi dan pencapaian murid dalam topik daya dalam subjek Sains sekolah rendah. *E-Prosiding Kolokium Pendidikan Sains dan Psikologi*, pp. 553-560. 19-21 Disember. Diakses dari: <http://kolokiumpendsainspsikologi2018.blogspot.com/2019/02/kandungan-kertas-kerja.html?m=1> (1 Mei 2021).
- Zamri Mahamod, Rusli Amin & Mohamed Amin Embi. (2015). *Kepelbagaian Pelajar dan Perbezaan Pembelajaran*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa & Pustaka.
- Zamri Mahamod. (2014). *Inovasi P&P dalam pendidikan Bahasa Melayu*. Cetakan ketiga. Tanjung Malim: Penerbit Universiti Pendidikan Sultan Idris.
- Zamri Mahamod. (2018). *Pemikiran Inventif dalam Pengajaran dan Pembelajaran Bahasa*. Penerbit: Universiti Kebangsaan Malaysia.